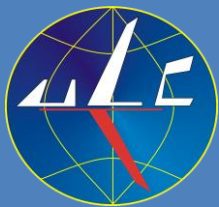

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

- Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970, z późn. zm.) oraz w przepisy wydane na podstawie art. 153b tej ustawy
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającym wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 296 z 25.10.2012, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 965/2012/UE”.
- Prawo lotnicze zawierało jedynie dwa artykuły dotyczące transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną (art. 153a i art. 153b) oraz katalog kar za naruszenia związane z tym transportem, umieszczony w załączniku nr 5 do ustawy, jak również wysokość opłaty lotniczej za rozpatrzenie wniosku o wydanie zgody na lot cywilnego statku powietrznego z materiałami niebezpiecznymi niedopuszczonymi lub warunkowo dopuszczonymi do przewozu na pokładzie statku powietrznego (w tym lotu tranzytowego)

Dodatkowo kwestię transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną regulują:

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 30 września 2020 r. w sprawie certyfikacji działalności w lotnictwie cywilnym (Dz. U. poz. 1694);
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 5 października 2004 r. w sprawie wprowadzenia do stosowania europejskich wymagań bezpieczeństwa lotniczego JAR oraz europejskich wymagań w zakresie ułatwień w lotnictwie cywilnym (Dz. U. poz. 2282, z późn. zm.); rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2020 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 17);
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 5 listopada 2020 r. w sprawie Krajowego Programu Kontroli Jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. U. poz. 2037);
rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 lipca 2021 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. U. poz. 1526);
- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 15 marca 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących programów ochrony w lotnictwie cywilnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1230).

Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym

KONWENCJA O MIĘDZYNARODOWYM LOTNICTWIE CYWILNYM, podpisana w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

(Dz. U. z dnia 26 czerwca 1959 r.)

Rozdział VI

Międzynarodowe normy i zalecane metody postępowania

Artykuł 37

Przyjęcie międzynarodowych norm i zasad postępowania

Każde Umawiające się Państwo zobowiązuje się współpracować w celu zapewnienia najwyższego możliwego w praktyce ujednostajnienia przepisów, norm, zasad postępowania i organizacji w odniesieniu do statków powietrznych, personelu, dróg lotniczych i służb pomocniczych we wszelkich przypadkach, w których takie ujednostajnienie może ułatwić i ulepszyć żeglugę powietrzną.

Załącznik do obwieszczenia Nr 6
Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego
z dnia 12 kwietnia 2018 r.

Międzynarodowe normy i zalecane metody
postępowania

Załącznik 18
do Konwencji
Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego

Bezpieczny transport materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Niniejsze wydanie zawiera wszystkie zmiany
przyjęte przez Radę przed 5 marca 2011 r.
i następująco: począwszy od 17 listopada 2011 r., wszystkie poprzednie
wydania Załącznika 18.
Informacje dotyczące zastosowania
Norm i Zalecanych Praktyk
znajdą się w Przedmowie i w odpowiednich punktach każdego Rozdziału.

Wydanie czwarte
Lipiec 2011 r.

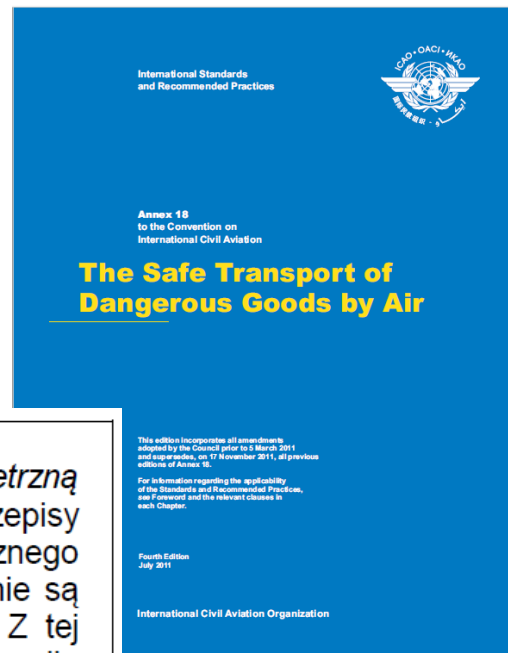
Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego

Załącznik 18

Wydanie pierwsze 1984
Wydanie drugie 1989
Wydanie trzecie 2001
Wydanie czwarte 2011

Instrukcje Techniczne Bezpiecznego Transportu Materiałów Niebezpiecznych Drogą Powietrzną zostały zatwierdzone, wydane i zmienione przez Radę i wzmacniają podstawowe przepisy Załącznika 18. Zawierają wszystkie dokładne instrukcje konieczne dla bezpiecznego międzynarodowego transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną. Choć nie są Normami, przyjmują cechy Norm opartych na wzorze Normy 2.2.1 w Załączniku 18. Z tej przyczyny, dokładne wymogi zawarte w Instrukcjach Technicznych są uznane za wiążące dla Państwa, o ile, w razie gdyby Państwo nie mogło zaakceptować wiążącego charakteru Instrukcji Technicznych, zgłoszone zastaną różnice do przepisów zawartych w punkcie 2.2.1 Załącznika 18 zgodnie z Artykułem 38 Konwencji. Instrukcje Techniczne są opublikowane przez ICAO w formie dokumentu 9284, który jest jedynym prawdziwym materiałem źródłowym.

Załącznik 18

SPIS TREŚCI

	Strona
PRZEDMOWA.....	(vii)
ROZDZIAŁ 1. Definicje.....	1-1
ROZDZIAŁ 2. Zastosowanie.....	2-1
2.1 Zastosowanie ogólne.....	2-1
2.2 Instrukcje Techniczne dotyczące materiałów niebezpiecznych.....	2-1
2.3 Krajowe operacje cywilnych statków powietrznych.....	2-2
2.4 Wyjątki.....	2-2
2.5 Powiadomienie o różnicach od Instrukcji Technicznych.....	2-2
2.6 Transport naziemny.....	2-2
2.7 Władza krajowa.....	2-3
ROZDZIAŁ 3. Klasyfikacja.....	3-1
ROZDZIAŁ 4. Ograniczenia transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną.....	4-1
4.1 Materiały niebezpieczne dopuszczone do transportu drogą powietrzną.....	4-1
4.2 Materiały niebezpieczne, których transport drogą powietrzną jest zakazany, chyba że mają odstępstwo.....	4-1
4.3 Materiały niebezpieczne, których pod żadnym pozorem nie wolno przewozić drogą powietrzną.....	4-1
ROZDZIAŁ 5. Pakowanie.....	5-1
5.1 Wymagania ogólne.....	5-1
5.2 Opakowania.....	5-1
ROZDZIAŁ 6. Etykietowanie i oznaczanie.....	6-1
6.1 Etykiety.....	6-1
6.2 Oznaczenia.....	6-1
6.3 Języki używane do oznaczeń.....	6-1
ROZDZIAŁ 7. Odpowiedzialność nadawcy.....	7-1
7.1 Wymagania ogólne.....	7-1
7.2 Dokument przewozowy dla materiałów niebezpiecznych.....	7-1
7.3 Używane języki.....	7-1

Załącznik 18 – Bezpieczny transport materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną	Spis treści
ROZDZIAŁ 8. Odpowiedzialność operatora.....	8-1
8.1 Przyjmowanie do przewozu.....	8-1
8.2 Lista kontrolna dotycząca akceptacji materiałów niebezpiecznych.....	8-1
8.3 Załadunek i rozmieszczenie.....	8-1
8.4 Kontrole pod kątem uszkodzenia lub przecieku.....	8-1
8.5 Ograniczenia załadunku w kabine pasażerskiej lub w kabine pilotów.....	8-2
8.6 Usuwanie skażenia.....	8-2
8.7 Separacja i segregacja.....	8-2
8.8 Ochrona ładunku materiałów niebezpiecznych.....	8-2
8.9 Załadunek na towary statek powietrzny.....	8-2
ROZDZIAŁ 9. Dostarczanie informacji.....	9-1
9.1 Informacje dla dowódcy statku powietrznego.....	9-1
9.2 Informacje i instrukcje dla członków załogi lotniczej.....	9-1
9.3 Informacje dla pasażerów.....	9-1
9.4 Informacje dla innych osób.....	9-1
9.5 Informacja o dowódcy dla władz lotniska.....	9-1
9.6 Informacje w razie wypadku statku powietrznego lub incydeny.....	9-1
ROZDZIAŁ 10. Programy szkoleniowe.....	10-1
10.1 Ustanowienie programów szkoleniowych.....	10-1
10.2 Zawierdzanie programów szkoleniowych.....	10-1
ROZDZIAŁ 11. Zgodność.....	11-1
11.1 Systemy inspekcji.....	11-1
11.2 Współpraca pomiędzy Państwami.....	11-1
11.3 Kary.....	11-1
11.4 Materiały niebezpieczne przewożone pocztą.....	11-2
ROZDZIAŁ 12. Powiadomienie o wypadku i incydencie z udziałem materiałów niebezpiecznych.....	12-1
ROZDZIAŁ 13. Przepisy związane z ochroną materiałów niebezpiecznych.....	13-1

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

ROZDZIAŁ 11. ZGODNOŚĆ

11.1 Systemy inspekcji

Każde z Państw Umawiających się ustanawia procedury inspekcji, nadzoru i egzekwowania przepisów dla wszystkich podmiotów realizujących każdą czynność nakazaną w przepisach dotyczących transportu lotniczego materiałów niebezpiecznych w celu osiągnięcia zgodności z tymi przepisami.

Uwaga 1. – Przewiduje się, że procedury te będą zawierały przepisy dotyczące:

- kontroli przebiegów materiałów niebezpiecznych przygotowywanych, oferowanych, akceptowanych do przewozu lub przewożonych przez podmioty, o których mowa w pkt 11.1,
- kontroli praktyk stosowanych przez podmioty, o których mowa w pkt 11.1, i
- prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemyanych naruszeń prawa (patrz pkt 11.3).

Uwaga 2. – Wyciąg dotyczące kontroli materiałów niebezpiecznych i egzekwowania przepisów można znaleźć w Suplemencie do Instrukcji Technicznych (część S-5, rozdział 1 i część S-7, rozdziały 5 i 6).

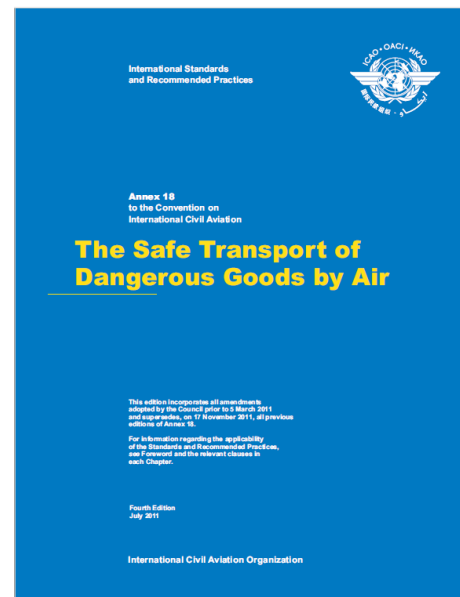
11.2 Współpraca pomiędzy Państwami

Zalecenie. – Każde z Państw Umawiających się powinno współpracować z innymi Państwami w kwestii naruszenia przepisów dotyczących materiałów niebezpiecznych w celu wyeliminowania takich naruszeń. Współpraca mogłaby obejmować koordynację dochodzeń i działań związanych z egzekwowaniem przepisów, wymianę informacji na temat historii przestrzegania przepisów przez stronę, wspólne inspekcje lub inne współdziałania techniczne, wymianę personelu technicznego oraz wspólne spotkania i konferencje. Do odpowiednich informacji, które mogą być wymieniane zaliczają się ostrzeżenia o bezpieczeństwie, biuletyny bezpieczeństwa lub doradztwo w zakresie materiałów niebezpiecznych, proponowane i zrealizowane działania regulacyjne, raporty incydentów, dokumenty potwierdzające i inne dowody opracowywane w trakcie dochodzenia w sprawie incydentów, proponowane i ostateczne działania mające na celu egzekwowanie prawa oraz materiały edukacyjne/informacyjne nadające się do publicznego rozpowszechniania.

11.3 Kary

11.3.1 Każde z Państw Umawiających się podejmie takie środki, jakie będą odpowiednie dla osiągnięcia zgodności z przepisami zawierającymi zalecenia dotyczące odpowiednich kar za naruszenia.

11.3.2 **Zalecenie.** – Każde z Państw Umawiających się powinno podjąć odpowiednie działania aby osiągnąć zgodność z przepisami dotyczącymi materiałów niebezpiecznych, w tym nakładania odpowiednich kar za naruszenia w razie otrzymania od innego Państwa Umawiającego się informacji o naruszeniu, takim jak na przykład w sytuacji gdy stwierdzone zostanie naruszenie wymagań z Instrukcji Technicznych przez przesyłki materiałów niebezpiecznych w momencie przybycia do Państwa Umawiającego się, a Państwo to zgłosi taki przypadek państwu pochodzenia.

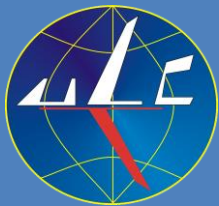
Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną – historia prac nad ustawą

Historia prac nad ustawą o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną sięga do **2013** roku. Decyzją Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego nr 30 z dnia **19 sierpnia 2013** r. został powołany zespół do spraw opracowania metod działania Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego w celu realizacji zobowiązań wynikających z Załącznika 18 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym. W pracach zespołu brali udział przedstawiciele LOL, LEP, LER oraz LOB.

Po szczegółowej analizie zobowiązań wynikających z załącznika 18, w 2014 roku podjęto decyzję o utworzeniu inspektoratu LOL-7, jako osobnej komórki w Departamencie Operacyjno-Lotniczym dedykowanej do spraw związanych z transportem materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną oraz działalnością agentów obsługi naziemnej w ramach certyfikatu AHAC. Kolejnym zadaniem zrealizowanym przez zespół było **27 marca 2014**, zgłoszenie do Departamentu Prawnego ULC, wniosku o zgłoszenie projektu ustawy do wykazu prac legislacyjnych MliR oraz przygotowanie dnia **17 października 2014** r. założeń do projektu ustawy o transporcie towarów niebezpiecznych drogą powietrzną. Zasadniczym celem projektowanej regulacji było unormowanie zasad nadzoru Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego nad przestrzeganiem przepisów prawnych w zakresie transportu towarów niebezpiecznych w lotnictwie cywilnym, ograniczeń dotyczących transportu towarów niebezpiecznych, obowiązków operatorów statków powietrznych, nadawców oraz operatorów pocztowych, sposób przeprowadzania szkoleń osób biorących udział w transporcie towarów niebezpiecznych, metod informowania o wypadkach i incydentach z udziałem towarów niebezpiecznych oraz środki ochrony towarów niebezpiecznych.

W grudniu **2014** roku powstał pierwszy projekt Ustawy, którego konsultacje wewnętrzne w Urzędzie i konsultacje z Departamentem Lotnictwa w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa (DL) trwały do **grudnia 2015** roku.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną – historia prac nad ustawą

21 grudnia 2015 roku - projekt ustawy został wpisany do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów (RM) na 2016 rok

7.01.2016 - 13.06.2016 –uzgodnienia treści projektu ULC - MliB

29.07.2016 – przekazanie projektu do konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych

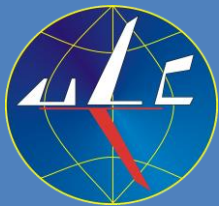
15.09.2016 – otrzymanie z MliB uwag z konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych

08.03.2017 – przekazanie poprawionego projektu do MliB

uzgodnienia treści projektu ULC - MliB

14.11.2017 – konsultacja projektu ustawy w zakresie przyznawanych kompetencji z Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki (PAA)

22.12.2017 – projekt ustawy o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną został włączony do Wykazu prac legislacyjnych RM na 2018 rok

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną – historia prac nad ustawą

26.01.2018 - 30.05.2019 - uzgodnieniach międzyresortowe

06.06.2019 - konferencja uzgodnieniowa dot. projektu ustawy o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną w Ministerstwie Infrastruktury

18.06.2019 - 23.09.2019 – uzgodnieniach międzyresortowe

13.01.2020 – otrzymanie kolejnych uwag ...

30.01.2020 – odwołanie od uwag - Ustawa przeszła etapy uzgodnień wewnątrzresortowych, konsultacji publicznych i kilkakrotnie etapy konsultacji międzyresortowych oraz analizę przez Rządowe Centrum Legislacji.

Rok 2020 – robocze spotkania uzgodnieniowe ULC - MI

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną – historia prac nad ustawą

KOMISJA PRAWNICZA RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI

02 – 10 września 2021 oraz 18-25 listopada 2021

Obecne Departamenty albo komórki prawne:

- 1) Ministerstwa Infrastruktury
  - 2) Ministerstwa Finansów
  - 3) Ministerstwa Obrony Narodowej
  - 4) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji
  - 5) Ministerstwa Rozwoju i Technologii
  - 6) Ministerstwa Edukacji i Nauki
  - 7) Ministerstwa Aktywów Państwowych
  - 8) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
  - 9) Państwowej Agencji Atomistyki
  - 10) Agencji Wywiadu
  - 11) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
- II. Departament Prawa Unii Europejskiej w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
- III. Państwowa Komisja Badania Wypadków Lotniczych

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 sierpnia 2022 r.

Poz. 1715

USTAWA

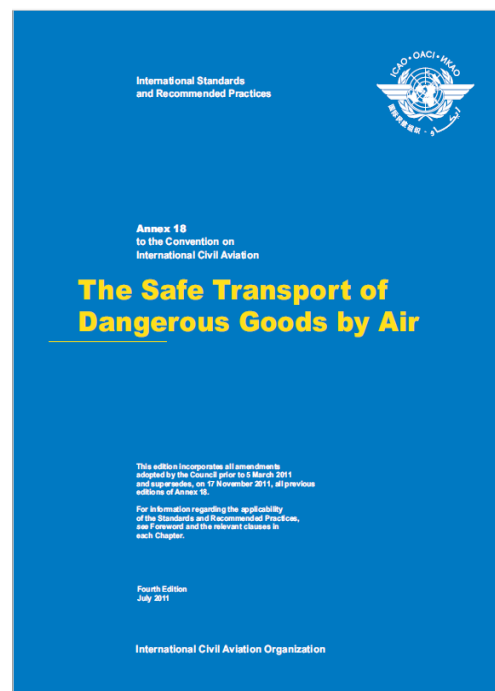
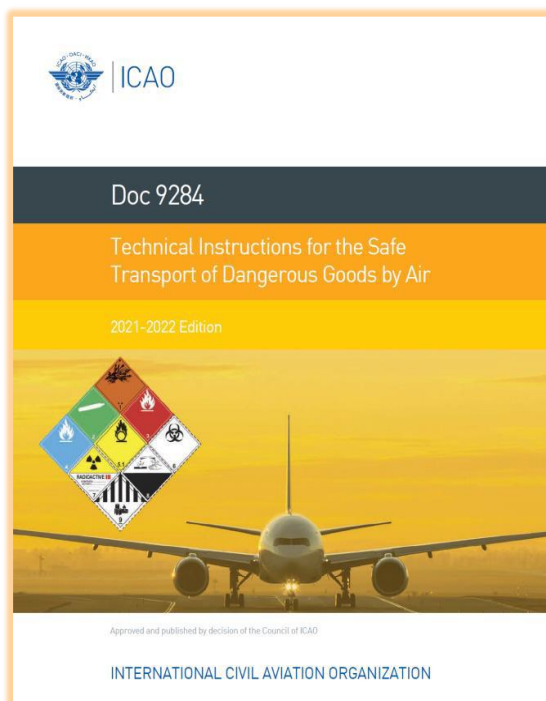
z dnia 5 sierpnia 2022 r.

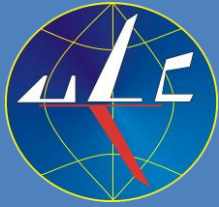
o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną¹⁾

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Materialy niebezpieczne (Dangerous goods). Przedmioty lub substancje, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa, mienia lub środowiska i które są zamieszczone na liście materiałów niebezpiecznych zawartej w Instrukcjach Technicznych lub zostały sklasyfikowane zgodnie z tymi Instrukcjami.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział I

Przepisy ogólne

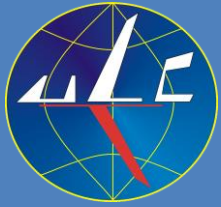
Art. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działalności w zakresie krajowego i międzynarodowego transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną przy użyciu cywilnych statków powietrznych, przewozu materiałów niebezpiecznych przez pasażerów lub członków załóg statków powietrznych oraz organy i podmioty realizujące zadania związane z tym transportem i przewozem.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia i skróty

Art. 3. 1. Do prowadzenia działalności w zakresie krajowego i międzynarodowego transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną przy użyciu cywilnych statków powietrznych, w szczególności do obowiązków podmiotów wykonujących czynności związane z tym transportem, oraz do przewozu materiałów niebezpiecznych przez pasażerów lub członków załóg statków powietrznych stosuje się Załącznik 18 i Instrukcje Techniczne z uwzględnieniem przepisów ustawy.

2. Jeżeli przepisy odpowiednio Załącznika 18 lub Instrukcji Technicznych zobowiązują „właściwą władzę”, „władzę krajową” lub „odpowiednią władzę” do wykonywania odpowiednich czynności administracyjnych w sprawie transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną, czynności te wykonuje:

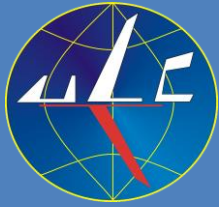
- 1) Minister Obrony Narodowej – w przypadku lotów, o których mowa w art. 66a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy – Prawo lotnicze;
- 2) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki – w przypadku transportu materiałów promieniotwórczych;
- 3) Prezes Urzędu – w pozostałych przypadkach.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Art. 4. 1. Minister Obrony Narodowej udziela zgody na wykonanie przez cywilny statek powietrzny lotu, o którym mowa w art. 66a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy – Prawo lotnicze, z materiałami niebezpiecznymi, uwzględniając potrzeby bezpieczeństwa i obronności państwa oraz ochronę informacji niejawnych, jeżeli taki lot nie spowoduje bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa lotów i będzie wykonywany z zachowaniem wymagań określonych w przepisach ustawy.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 2

Ograniczenia dotyczące transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Art. 5. Zezwala się na transport drogą powietrzną materiałów niebezpiecznych, których taki transport zgodnie z pkt 4.2 Załącznika 18 oraz z Częścią 1 Instrukcji Technicznych jest zakazany, pod warunkiem uzyskania:

- 1) zatwierdzenia Prezesa Urzędu – zgodnie z pkt 2.1.2 Załącznika 18 oraz z Częścią 1, Rozdział 1 Instrukcji Technicznych albo
- 2) odstępstwa Prezesa Urzędu – zgodnie z pkt 2.1.3 Załącznika 18 oraz z Częścią 1, Rozdział 1 Instrukcji Technicznych, albo
- 3) zatwierdzenia Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki – zgodnie z pkt 2.1.2 Załącznika 18 oraz z Częścią 1, Rozdział 1 Instrukcji Technicznych – w przypadku transportu materiałów promieniotwórczych.

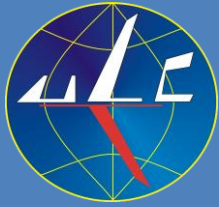
Art. 6. 1. Zatwierdzenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, jest udzielane na wniosek zainteresowanego podmiotu na czas nieokreślony albo na okres 30 dni.

Art. 8. 1. Odstępstwo, o którym mowa w art. 5 pkt 2, jest udzielane na wniosek zainteresowanego podmiotu złożony w terminie nie krótszym niż 20 dni przed planowaną datą wykonania lotu.

2. Termin złożenia wniosku nie dotyczy lotów związanych z pomocą humanitarną, ratowaniem życia i zdrowia, pomocą w związku z wystąpieniem klęski żywiołowej, ochroną środowiska, obronnością państwa lub bezpieczeństwem publicznym.

Art. 10. 1. Zatwierdzenie, o którym mowa w art. 5 pkt 3, jest udzielane na wniosek zainteresowanego podmiotu na czas nieokreślony albo na okres 30 dni.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 3

Obowiązki operatora lotniczego

Art. 12. 1. Transport materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną jest wykonywany przez operatora lotniczego uprawnionego do wykonywania takiego transportu zgodnie z Załącznikiem 6 „Eksplatacja statków powietrznych” do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., z wyłączeniem przypadków gdy materiały niebezpieczne:

- 1) nie podlegają przepisom Instrukcji Technicznych, zgodnie z Częścią 1 Instrukcji Technicznych, lub
- 2) mogą być wnoszone na pokład statku powietrznego przez pasażerów lub członków załogi statku powietrznego albo znajdować się w bagażu, zgodnie z Częścią 8 Instrukcji Technicznych.

2. Operator lotniczy uwzględnia w instrukcji operacyjnej lub w innych wydawanych przez siebie instrukcjach informacje umożliwiające członkom załóg statków powietrznych, innym jego pracownikom oraz jego podwykonawcom wykonywanie obowiązków związanych z transportem materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną oraz przewozem materiałów niebezpiecznych przez pasażerów i członków załogi statku powietrznego.

3. Jeżeli obowiązki operatora lotniczego wynikające z przepisów Załącznika 18 są w części realizowane przez podwykonawcę, jest on obowiązany do spełnienia wymagań określonych w Części 7 Instrukcji Technicznych, dotyczących operatora lotniczego w zakresie prowadzonej działalności.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

ROZDZIAŁ 8. ODPOWIEDZIALNOŚĆ OPERATORA

Uwaga 1. – W Załączniku 19 zawarto przepisy dotyczące zarządzania bezpieczeństwem przeznaczone dla operatorów lotniczych. Dalsze wytyczne przedstawiono w Podręczniku zarządzania bezpieczeństwem (Doc. 9839).

Uwaga 2. – Przewóz materiałów niebezpiecznych wchodzi w zakres systemu zarządzania bezpieczeństwem operatora.

8.1 Przyjmowanie do przewozu

Operator nie przyjmuje materiałów niebezpiecznych do przewozu:

- chyba że materiałom niebezpiecznym towarzyszy wypełniony dokument przewozowy materiałów niebezpiecznych, o ile Instrukcje Techniczne nie wskazują, że taki dokument nie jest wymagany; i
- dopóki paczka, przesyłka zbiorcza lub kontener towarowy zawierający materiały niebezpieczne nie zostaną sprawdzone zgodnie z procedurami akceptacji określonymi w Instrukcjach Technicznych.

Uwaga 1. – Patrz Rozdział 12 dotyczący zgłaszania wypadków i incydentów związanych z materiałami niebezpiecznymi.

Uwaga 2. – Specjalne przepisy dotyczące przyjmowania przesyłek zbiorczych przedstawiono w Instrukcjach Technicznych

8.2 Lista kontrolna dotycząca akceptacji materiałów niebezpiecznych

Operator opracowuje i stosuje listę kontrolną dotyczącą akceptacji materiałów niebezpiecznych jako pomoc w zapewnieniu zgodności z przepisami, o których mowa w pkt 8.1.

8.3 Załadunek i rozmieszczanie

Załadunek i rozmieszczanie paczek oraz przesyłek zbiorczych zawierających materiały niebezpieczne oraz kontenerów towarowych zawierających materiały radioaktywne na statku powietrznym odbywa się zgodnie z przepisami, o których mowa w Instrukcjach Technicznych.

8.4 Kontrole pod kątem uszkodzeń lub wycieków

8.4.1 Paczki i przesyłki zbiorcze zawierające materiały niebezpieczne oraz kontenery towarowe zawierające materiały radioaktywne należy poddać kontroli pod kątem uszkodzeń lub wycieków przed załadunkiem na statek powietrzny lub do jednostkowego urządzenia ładunkowego. Nieszczelne lub uszkodzone paczki, przesyłki zbiorcze lub kontenery nie będą ładowane na statek powietrzny.

8.4.2 Jednostkowe urządzenie ładunkowe nie będzie ładowane na pokład statku powietrznego, chyba że urządzenie poddano kontroli i nie stwierdzono w nim żadnych śladów wycieków lub uszkodzeń zawartych w nim materiałów niebezpiecznych.

8.4.3 Wszystkie paczki z materiałami niebezpiecznymi załadowane na statek powietrzny, które wydają się być uszkodzone lub przeciekające, operator usuwa ze statku powietrznego lub organizuje ich usunięcie przez odpowiednie władze lub organizację, a następnie upewnia się, że wszystkie pozostałe przesyłki są w stanie właściwym do transportu lotniczego i nie nastąpiło zanieczyszczenie żadnej innej paczki.

8.4.4 Po rozładunku ze statku powietrznego lub jednostkowego urządzenia ładunkowego paczki i przesyłki zbiorcze zawierające materiały niebezpieczne oraz kontenery zawierające materiały radioaktywne należy poddać kontroli pod kątem uszkodzeń lub wycieków. W razie stwierdzenia śladów uszkodzeń lub wycieków miejsce, w którym składowano materiały niebezpieczne lub jednostkowe urządzenie ładunkowe, sprawdza się pod kątem ich zniszczenia lub skażenia.

Załącznik 18 - Bezpieczny transport materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 8

8.5 Ograniczenia załadunku w kabinie pasażerskiej lub kabinie pilotów

Materiały niebezpieczne nie mogą być przewożone na statku powietrznym w kabinie pasażerskiej ani w kabinie pilotów, z wyjątkiem okoliczności przepisów przewidzianych w Instrukcjach Technicznych.

8.6 Usuwanie skażenia

8.6.1 Każde niebezpieczne skażenie stwierdzone na statku powietrznym, będące skutkiem wycieku lub zniszczenia materiału niebezpiecznego należy bezzwłocznie usunąć.

8.6.2 Statek powietrzny skażony materiałami radioaktywnymi należy natychmiast wycofać z eksploatacji i nie może on być do niej przywrócony, dopóki poziom promieniowania radioaktywnego na każdej dostępnej powierzchni statku powietrznego oraz poziom nierównego skażenia promieniotwórczego nie będzie niższy od wartości podanych w Instrukcjach Technicznych.

8.7 Separacja i segregacja

8.7.1 Paczki zawierające materiały niebezpieczne, które mogą wchodzić ze sobą w niebezpieczne reakcje, nie należy rozmieszczać na statku powietrznym obok siebie lub w pozycji umożliwiającej wzajemne oddziaływanie między nimi w razie wycieku.

8.7.2 Paczki z substancjami toksycznymi i zakaźnymi należy na statku powietrznym rozmieszczać zgodnie z przepisami określonymi w Instrukcjach Technicznych.

8.7.3 Paczki zawierające materiały radioaktywne należy na statku powietrznym przechowywać w taki sposób, aby były odizolowane od ludzi, żywych zwierząt i niewywołanych klisz, zgodnie z przepisami określonymi w Instrukcjach Technicznych.

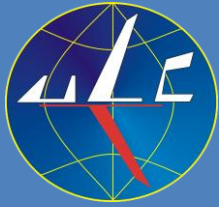
8.8 Zabezpieczenie ładunku materiałów niebezpiecznych

Podczas załadunku na statek powietrzny materiałów niebezpiecznych podlegających przepisom zawartym w niniejszym dokumencie operator chroni je przed uszkodzeniem i zabezpiecza na statku powietrznym w taki sposób, aby zapobiec jakiegokolwiek przemieszczaniu się ich podczas lotu, które zmieniłoby ustawienie paczek. W przypadku paczek zawierających materiały radioaktywne zabezpieczenia powinny być wystarczające do wymagań separacji, o których mowa w pkt 8.7.3. przez cały czas transportu.

8.9 Załadunek na towarowy statek powietrzny

Paczki z materiałami niebezpiecznymi opatrzone etykietą „tylko towarowy statek powietrzny” należy ładować zgodnie z przepisami określonymi w Instrukcjach Technicznych.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Art. 13. Operator lotniczy, który posiada uprawnienia do transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną, oraz operator lotniczy, który nie posiada takich uprawnień, są obowiązani spełniać odpowiednie wymagania w zakresie szkoleń określone w Instrukcjach Technicznych.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r.

- j) Operator ustanawia i prowadzi programy szkolenia personelu na temat materiałów niebezpiecznych zgodnie z wymaganiami określonymi w Instrukcjach Technicznych. Takie programy szkolenia muszą być odpowiednie do zakresu obowiązków personelu. Programy szkolenia operatorów prowadzących operacje CAT, niezależnie od tego, czy transportują oni materiały niebezpieczne, oraz operatorów prowadzących operacje inne niż operacje CAT, o których mowa w lit. b), c) i d) pkt ORO.GEN.005, transportujących materiały niebezpieczne, podlegają przeglądowi i zatwierdzeniu przez właściwy organ.
- k) Niezależnie od przepisów lit. j) operatorzy prowadzący operacje zarobkowe przy użyciu któregokolwiek z wymienionych poniżej statków powietrznych zapewniają odbycie przez załogę lotniczą odpowiedniego szkolenia lub odprawy w zakresie materiałów niebezpiecznych, aby załoga ta nabyła umiejętność rozpoznawania niezgłoszonych materiałów niebezpiecznych wnoszonych na pokład przez pasażerów lub jako ładunek:
- 1) samolot jednosilnikowy z napędem śmigłowym o MCTOM nie większej niż 5 700 kg oraz MOPSC nie większej niż 5, eksploatowany w locie, którego start i lądowanie odbywa się na tym samym lotnisku lub w tym samym miejscu operacji lotniczej, wykonywanym zgodnie z VFR w dzień;
  - 2) śmigłowiec jednosilnikowy inny niż skomplikowany technicznie śmigłowiec z napędem silnikowym, o MOPSC nie większej niż 5, eksploatowany w locie, którego start i lądowanie odbywa się na tym samym lotnisku lub w tym samym miejscu operacji lotniczej, wykonywanym zgodnie z VFR w dzień.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Art. 14. 1. Operator lotniczy eksploatujący statki powietrzne, w których nie jest możliwe zapewnienie miejsca w kabine pasażerskiej dla bagażu podręcznego zawierającego materiały niebezpieczne dozwolone do przewozu tylko w bagażu podręcznym wnoszonym na pokład statku powietrznego przez pasażerów i członków załogi statku powietrznego zgodnie z Częścią 8 Instrukcji Technicznych, opracowuje i wdraża procedurę zapewniającą, że materiały niebezpieczne umieszczone w bagażu podręcznym nie będą przewożone w luku bagażowym.

ROZDZIAŁ 9. DOSTARCZANIE INFORMACJI

9.1 Informacje dla dowódcy statku powietrznego

Operator statku powietrznego, którym mają być przewożone materiały niebezpieczne, najwcześniej jak to możliwe przed odlotem tego statku jak określono w Instrukcjach Technicznych.

9.2 Informacje i instrukcje dla członków załogi

Operator zamieszcza takie informacje w Podręczniku operacyjnym, a wykonywanie swoich obowiązków związanych z transportem materiałów ni instrukcje dotyczące działań, jakie należy podjąć w razie sytuacji awaryjnej.

9.3 Informacje dla pasażerów

Każde z Państw Umawiających się zapewnia, aby informacje zostały ogłoszone pasażerom, zgodnie z zapisami w Instrukcjach Technicznych.

9.4 Informacje dla innych osób

Operatorzy, nadawcy lub inne organizacje zajmujące się transportem materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną dostarczają takie informacje swojemu personelowi, co w szczególności w zakresie transportu materiałów niebezpiecznych oraz dostarczenia informacji o zagrożeniach.

Chapter 1

PROVISIONS FOR DANGEROUS GOODS CARRIED BY PASSENGERS OR CREW

Parts of this Chapter are affected by State Variations MO 3, US 15, VE 9, VE 10; see Table A-1

1.1 DANGEROUS GOODS CARRIED BY PASSENGERS OR CREW

1.1.1 Passengers or crew are forbidden to carry dangerous goods either as or in carry-on baggage, checked baggage or on their person unless the dangerous goods are:

- a) permitted in accordance with Table 8-1; and
- b) for personal use only.

1.1.2 Except for the reporting provisions of 7.4.4 and 7.4.5, the provisions of these Instructions do not apply to the dangerous goods permitted by Table 8-1 when those dangerous goods are:

- a) carried by passengers or crew for personal use only;
- b) contained in baggage that has been separated from its owner during transit (e.g. lost baggage or improperly routed baggage); or
- c) contained within items of excess baggage sent as cargo as permitted by 1.1.1.5.1 h).

1.1.3 The entry in Table 8-1 that most appropriately describes the item or article must be selected.

Note — For instance, electronic cigarettes must meet the requirements of the entry for "Battery-powered portable electronic smoking devices" not the entry for lithium batteries or non-spillable batteries.

1.1.4 An item or article that contains multiple dangerous goods must meet all applicable entries.

Note — For instance, the restrictions and conditions for entries 1) and 14) of Table 8-1 apply to an avalanche backpack that contains lithium batteries and gas cartridges.

1.1.5 Baggage intended to be carried in the cabin that is placed in the cargo compartment must only contain dangerous goods permitted in checked baggage. When baggage intended as carry-on is taken by the operator and placed into the cargo compartment for carriage, the operator must confirm with the passenger that dangerous goods which are only permitted in carry-on baggage have been removed.

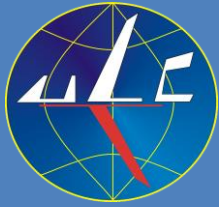
Tabela 8-1 – Przepisy dla materiałów niebezpiecznych przewożonych przez pasażerów i załogę

Materiały	Lokalizacja			Ograniczenia
	Bagaż rejestrowany	Bagaż podręczny	Wymagania dotyczące operatora	
Niebezpieczne				
Baterie				
1) Baterie litowe (w tym przenośne urządzenia elektroniczne)	✓ (z wyjątkiem pkt 14)	✓	Patrz (c) i d)	<ul style="list-style-type: none"> a) typ przewożonej baterii musi spełniać wymagania każdego badania wskazanego w Części III, pkt 36.3 „Podręcznika badań i kryteriów” UN (UN Manual of Tests and Criteria); b) każda bateria nie może przekraczać następujących wartości: <ul style="list-style-type: none"> — w przypadku baterii litowo-metalowych zawartości litu 2 gramy; lub — w przypadku baterii litowo-jonowych, pojemności energetycznej 100Wh; c) za zgodą operatora, każda bateria litowo-jonowa może przekraczać 100Wh ale nie może przekraczać 160Wh mocy; d) za zgodą operatora, każda bateria może przekraczać 2 gramy ale nie może przekraczać 8 gramów zawartości litu dla baterii litowo-metalowych dla przenośnych medycznych urządzeń elektronicznych; e) baterie zamieszczone w przenośnych urządzeniach elektronicznych należy przewozić w bagażu podręcznym, natomiast w przypadku gdy są przewożone w bagażu rejestrowanym: <ul style="list-style-type: none"> — muszą zostać podjęte działania zapobiegające przypadkowej, niezamierzonej aktywacji i mogące na obłą ochronie urządzenia przed zniszczeniem; oraz — urządzenia muszą być całkowicie wyłączone (nie mogą być w trybie uśpienia lub hibernacji); f) baterie i elementy nagrzewające się muszą być izolowane w przenośnych urządzeniach elektronicznych zgodnie z zaleceniami producenta; oraz — baterie i elementy nagrzewające się muszą być przewożone w sposób chroniący przed uszkodzeniem (np. przez odizolowanie odobojnych terminali lub przez umieszczenie każdej baterii w oddzielnej plastikowej torbie lub etui ochronnym); g) zapasowe baterie, włącznie z power bankami: <ul style="list-style-type: none"> — muszą być przewożone w bagażu podręcznym; oraz — muszą być indywidualnie zabezpieczone przed zwarciem (poprzez umieszczenie w oryginalnym opakowaniu lub w inny sposób izolujący terminale np. przez odizolowanie odobojnych terminali lub przez umieszczenie każdej baterii w oddzielnej plastikowej torbie lub etui ochronnym); h) bagaż wyposażony w baterie(l) litowe przekraczające: <ul style="list-style-type: none"> — w przypadku baterii litowo-metalowych, zawartości litu 0,3g; lub — w przypadku baterii litowo-jonowych, mocy 2,7 Wh; musi być przewożony jako bagaż podręczny. Dopuszczalne jest wyjęcie z bagażu, w takim przypadku baterie muszą być przewożone zgodnie z pkt d) i) nie więcej niż dwie zapasowe sztuki baterii spełniające wymagania pkt c) i d) mogą być przewożone przez jednego pasażera.
2) Baterie nienależące do litowych, nielitowo-metalowe, wodotłoczne i suche baterie	✓	✓	✗	<ul style="list-style-type: none"> a) dla baterii nienależących: <ul style="list-style-type: none"> i) muszą spełniać wymogi przepływu szczytowego A67; ii) każda bateria nie może mieć napięcia większego niż 12 V i pojemności energetycznej nie większej niż 100 Wh; iii) każda bateria musi być zabezpieczona przed zwarciem poprzez skuteczną izolowanie odobojnych terminali; iv) nie więcej niż dwie zapasowe sztuki baterii mogą być przewożone na osobę; oraz v) w przypadku gdy zamontowana w urządzeniu, urządzenie musi być chronione przed przypadkowym uruchomieniem lub posiadat rodzajona baterie z zabezpieczeniem termicznym; b) dla baterii suchych lub baterii nielitowo-metalowych-wodotłocznych, każda bateria musi spełniać wymogi przepływu szczytowego, odpowiednio A123 lub A136; oraz c) baterie i elementy grawitacyjne zamontowane w przenośnym urządzeniu zdolnym do wygenerowania wyładowania termicznego, muszą być izolowane poprzez osłonięcie elementu grzewczego, baterii lub innych komponentów.

Tłumaczenie nieoficjalne

Zgodnie z ICAO Doc 9284-AN/905 edycja 2021-2022

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 4

Nadawca

Art. 15. Przed nadaniem przesyłki do transportu drogą powietrzną nadawca jest obowiązany:

- 1) sprawdzić, czy materiały niebezpieczne nie są zabronione do transportu drogą powietrzną w każdych okolicznościach, z uwzględnieniem Części 1, Rozdział 2 Instrukcji Technicznych;
- 2) uzyskać zatwierdzenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1 lub 3, jeżeli jest wymagane;
- 3) sklasyfikować materiały niebezpieczne zgodnie z wymaganiami określonymi w Części 2 Instrukcji Technicznych;
- 4) zapakować materiały niebezpieczne zgodnie z wymaganiami określonymi:
  - a) w Części 1, Rozdział 2, w Części 3 i 4 Instrukcji Technicznych oraz
  - b) w Części 6 Instrukcji Technicznych, jeżeli mają zastosowanie do tych materiałów niebezpiecznych;
- 5) oznakować przesyłkę w języku angielskim oraz w językach, które mogą być wymagane przez państwo pochodzenia, i oznakować etykietami w odniesieniu do materiałów niebezpiecznych, zgodnie z wymaganiami określonymi w Części 3 i 4, w Części 5, Rozdział 2 i 3 oraz w Części 6, Rozdział 2 Instrukcji Technicznych;
- 6) jeżeli co najmniej jedna przesyłka jest umieszczona w opakowaniu zbiorczym, zastosować opakowanie zbiorcze zawierające wyłącznie przesyłki z materiałami niebezpiecznymi dozwolonymi do transportu drogą powietrzną, zgodnie z wymaganiami określonymi w Części 5, Rozdział 1 Instrukcji Technicznych, oraz oznakować opakowanie zbiorcze w języku angielskim oraz w językach, które mogą być wymagane przez państwo pochodzenia, i oznakować etykietami zgodnie z wymaganiami określonymi w Części 5, Rozdział 2 Instrukcji Technicznych;
- 7) wypełnić i podpisać dokument przewozowy dla materiału niebezpiecznego w języku angielskim oraz w językach, które mogą być wymagane przez państwo pochodzenia, zgodnie z wymaganiami określonymi w Części 5, Rozdział 4 Instrukcji Technicznych.

Art. 16. Nadawca, który wysyła materiał niebezpieczny z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany ukończyć szkolenie z wynikiem pozytywnym na zasadach określonych w art. 21 ust. 2 oraz spełniać odpowiednie dla nadawcy wymagania w zakresie szkoleń określone w Instrukcjach Technicznych, a także pozostawać w wykazie nadawców.

Art. 17. 1. Kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia z wynikiem pozytywnym nadawca przekazuje Prezesowi Urzędu w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania wraz ze zgłoszeniem o wpis do wykazu nadawców.

Art. 18. 1. Prezes Urzędu prowadzi wykaz nadawców.

*9) nadawca –
osoba fizyczna
podpisana pod
dokumentem
przewozowym lub
innym
dokumentem
towarzyszącym
przesyłce;*

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

ROZDZIAŁ 7. ODPOWIEDZIALNOŚĆ NADAWCY

7.1. Wymaganie ogólne

Zanim dana osoba zgłosi do transportu drogą powietrzną paczkę lub przesyłkę zbiorczą zawierającą materiały niebezpieczne, osoba zgłaszająca musi zapewnić, że transport tych materiałów drogą powietrzną nie jest zakazany, a materiały te są prawidłowo sklasyfikowane, zapakowane, oznaczone, etykietowane i że dołączono do nich prawidłowo sporządzony dokument dotyczący transportu materiałów niebezpiecznych, jak określono w tym Załączniku i Instrukcjach Technicznych.

7.2. Dokument przewozowy dla materiałów niebezpiecznych

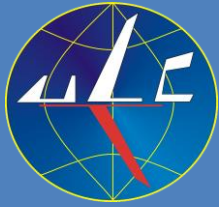
7.2.1 O ile Instrukcje Techniczne nie stanowią inaczej, osoba która zgłasza materiały niebezpieczne do transportu drogą powietrzną, musi wypełnić, podpisać i dostarczyć operatorowi dokument przewozowy dla materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną, które mają zawierać informacje wymagane w tych Instrukcjach.

7.2.2 Dokumenty przewozowe muszą zawierać deklarację podpisaną przez osobę, która zgłasza materiały niebezpieczne do transportu poświadczającą, że te materiały niebezpieczne są wyczerpująco i prawidłowo opisane za pomocą właściwej nazwy przewozowej i że są sklasyfikowane, zapakowane, oznaczone, etykietowane i w stanie odpowiednim do transportu zgodnie z postanowieniami niniejszych przepisów.

7.3. Używane języki

Zalecenie. – Oprócz języka wymaganego przez państwo pochodzenia i w trakcie rozwoju i przyjmowania bardziej odpowiednich, uniwersalnych środków wyrazu, język angielski powinien być używany w dokumentach związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 5

Wyznaczony operator pocztowy

Art. 19. 1. Wyznaczony operator pocztowy monitoruje wprowadzanie materiałów niebezpiecznych do poczty transportowanej drogą powietrzną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w tym celu posiada:

- 1) procedurę szkolenia personelu wyznaczonego operatora pocztowego na zasadach określonych w art. 21 ust. 2;
- 2) procedurę zgłaszania Prezesowi Urzędu wypadków, incydentów oraz zdarzeń, z uwzględnieniem przepisów rozdziału 7;
- 3) z uwzględnieniem procedur określonych w Światowej Konwencji Pocztowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1522) dokumenty określające:
  - a) sposób przekazywania klientom, w punktach przyjmowania przesyłek pocztowych, informacji dotyczących ograniczeń transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną,
  - b) metody przedstawiania klientom masowym informacji dotyczących materiałów niebezpiecznych,
  - c) sposób informowania w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z klientami masowymi o zasadach dotyczących dopuszczenia do transportu w poczcie oraz transportu drogą powietrzną materiałów niebezpiecznych,
  - d) procedurę przyjmowania przez personel wyznaczonego operatora pocztowego materiałów niebezpiecznych dopuszczonych do transportu drogą powietrzną zgodnie z Częścią 1, Rozdział 2 Instrukcji Technicznych,
  - e) procedurę zamieszczania na przesyłkach pocztowych zawierających materiały niebezpieczne informacji na temat danych nadawcy i oznakowania tych przesyłek,
  - f) sposób postępowania z przesyłkami pocztowymi zawierającymi materiały niebezpieczne niezaakceptowanymi do transportu drogą powietrzną;
- 4) procedurę na wypadek wystąpienia sytuacji awaryjnych rozumianych jako wypadek lub incydent, z uwzględnieniem przepisów rozdziału 7;
- 5) dokument określający sposób archiwizacji dokumentów dotyczących transportu drogą powietrzną przesyłek pocztowych zawierających materiały niebezpieczne, w tym list kontrolnych przyjmowania suchego lodu;
- 6) procedury zapewniające, że są przestrzegane odstępstwa państw lub operatorów lotniczych zawarte w Załączniku 3 do Instrukcji Technicznych;
- 7) metody dostosowywania procedur do zmian wprowadzanych w Instrukcjach Technicznych.

Poczta Polska   **Urząd Lotnictwa Cywilnego**

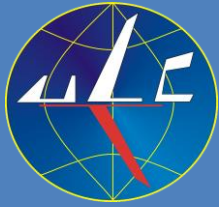
MATERIAŁY zabronione

w przesyłkach pocztowych wysyłanych drogą lotniczą

Materiały wybuchowe: <ul style="list-style-type: none"> fajerwerki zimne ognie amunicja proch strzelniczy race, petardy	Ciecze i ciała stałe łatwopalne: <ul style="list-style-type: none"> perfumy pliny po goleniu lakierzy do paznokci palwio do zapalniczek kleje rozpuszczalniki zapałki zapałki szturmowe	Materiały radioaktywne: <ul style="list-style-type: none"> materiały promieniotwórcze do zastosowań medycznych detektory dymu
Gazy: <ul style="list-style-type: none"> kucharki turystyczne gaśnice butle z tlenem aerozole	Substancje toksyczne i zakaźne: <ul style="list-style-type: none"> pestycydy chemikalia rolnicze związki rtęci patogeny wirusów oraz bakterii	Substancje żrące: <ul style="list-style-type: none"> środki chemiczne środki czyszczące i wybielacze akumulatory samochodowe
Utleniacze: <ul style="list-style-type: none"> środki czyszczące nadmanganian potasu nawozy	Inne materiały niebezpieczne: <ul style="list-style-type: none"> urządzenia zawierające baterie litowe baterie litowo-jonowe baterie litowo-metalowe magnesy powerbanki	

Wysyłaj przesyłki bezpiecznie, bez ryzyka, zgodnie z przepisami.

Upewnij się, że to co nadajesz nie stanowi zagrożenia.
Sprawdź na: poczta-polska.pl

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

11.4 Materiały niebezpieczne przewożone pocztą

Procedury wyznaczonych operatorów pocztowych służące do kontrolowania wprowadzania materiałów niebezpiecznych za pośrednictwem poczty do transportu lotniczego zatwierdza organ nadzoru lotniczego państwa, w którym przyjęto pocztę do przewozu.

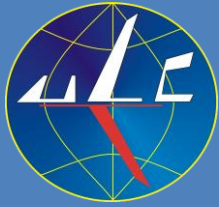
Uwaga 1. – Zgodnie z konwencją Światowego Związku Pocztowego (UPU) przewóz materiałów niebezpiecznych pocztą jest niedozwolony, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w Instrukcjach Technicznych.

Uwaga 2. – Światowy Związek Pocztowy ustanowił procedury mające na celu kontrolę wprowadzania materiałów niebezpiecznych do transportu lotniczego za pośrednictwem usług pocztowych (patrz przepisy UPU w zakresie przesyłek pocztowych i przepisy w zakresie przesyłek listowych).

Uwaga 3. – Wtyczne dotyczące zatwierdzania procedur ustanowionych przez wyznaczonych operatorów pocztowych mające na celu kontrolę wprowadzania materiałów niebezpiecznych do transportu lotniczego można znaleźć w dodatku do Instrukcji Technicznych (część S-1, rozdział 3).

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Art. 20. Wyznaczony operator pocztowy, który do poczty transportowanej drogą powietrzną nie wprowadza materiałów niebezpiecznych, jest obowiązany przeszkolić personel w zakresie określonym w Instrukcjach Technicznych.

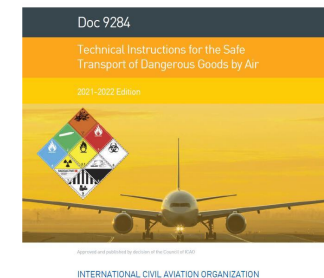
Table 1-4. Content of training courses for staff of designated postal operators

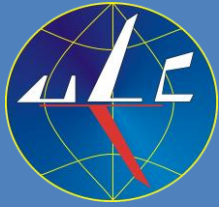
Aspects of transport of dangerous goods by air with which they should be familiar, as a minimum	Designated postal operators		
	Categories of staff		
	A	B	C
General philosophy	x	x	x
Limitations	x	x	x
General requirements for shippers	x		
Classification	x		
List of dangerous goods	x		
Packing requirements	x		
Labelling and marking	x	x	x
Dangerous goods transport document and other relevant documentation	x	x	
Acceptance of the dangerous goods listed in 1;2.3.2	x		
Recognition of undeclared dangerous goods	x	x	x
Storage and loading procedures			x
Provisions for passengers and crew	x	x	x
Emergency procedures	x	x	x

CATEGORIES

- A — Staff of designated postal operators involved in accepting mail containing dangerous goods.
- B — Staff of designated postal operators involved in processing mail (other than dangerous goods).
- C — Staff of designated postal operators involved in the handling, storage and loading of mail.

Note.— Guidance on the aspects of training to be covered by staff of designated postal operators can be found in S-1;3.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

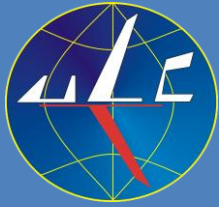
Rozdział 6

Szkolenia

Art. 21. 1. Osoba, która bierze udział w transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną, jest obowiązana odbyć szkolenie z zakresu bezpiecznego transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną, w tym szkolenie odnawiające, zgodnie z zakresem określonym w Instrukcjach Technicznych.

2. Szkolenie jest ważne przez 24 miesiące, licząc od ostatniego dnia miesiąca, w którym szkolenie zostało ukończone, i jest prowadzone zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) jest przeprowadzane przez instruktora;
- 2) zakres szkolenia jest:
  - a) ujęty w ramowym programie szkolenia, który w przypadku szkolenia personelu operatora lotniczego jest zgodny z programem szkolenia danego operatora zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu zgodnie z ORO.GEN.110 rozporządzenia nr 965/2012/UE,
  - b) zgodny z zakresem zatwierdzenia udzielonego instruktorowi przez Prezesa Urzędu, zgodnie z art. 23 ust. 2;
- 3) jest zrealizowane i ukończone z wynikiem pozytywnym przez osobę szkoloną przed rozpoczęciem wykonywania przez nią obowiązków;
- 4) jest odpowiednie do zakresu obowiązków wykonywanych przez osobę szkoloną, zgodnie z tematyką kursów szkoleniowych określoną w Instrukcjach Technicznych, i obejmuje co najmniej:
  - a) szkolenie ogólne – które zapoznaje osobę szkoloną z zagadnieniem transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną, w tym z postanowieniami Załącznika 18,
  - b) szkolenie specjalistyczne dla poszczególnych stanowisk – które dostarcza szczegółową wiedzę w zakresie wymagań obowiązujących osobę szkoloną na stanowisku, za które jest odpowiedzialna,
  - c) szkolenie w zakresie bezpieczeństwa – które dostarcza wiedzę w zakresie zagrożeń stwarzanych przez materiały niebezpieczne, bezpiecznej ich obsługi oraz metod postępowania w sytuacjach awaryjnych;
- 5) kończy się egzaminem przeprowadzonym przez instruktora.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

3. Szkolenie odnawiające jest przeprowadzane w celu zapewnienia możliwości uzyskania przez osobę szkoloną aktualnej wiedzy i odbywa się w okresie ważności poprzedniego szkolenia. Jeżeli szkolenie odnawiające zostanie ukończone w okresie ostatnich 3 miesięcy ważności poprzedniego szkolenia, to 24-miesięczny okres ważności szkolenia odnawiającego jest liczony od ostatniego dnia miesiąca, w którym upływa termin ważności poprzedniego szkolenia.

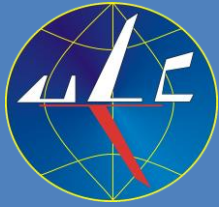
4. Egzamin przeprowadza się w formie pisemnego testu sprawdzającego wiedzę teoretyczną nabytą w trakcie szkolenia.

5. Zakres egzaminu odpowiada zakresowi programu szkolenia.

6. Egzamin uznaje się za zaliczony, jeżeli osoba egzaminowana uzyskała z testu nie mniej niż 75% możliwych do uzyskania punktów za udzielenie prawidłowych odpowiedzi.

7. Instruktor sporządza protokół szkolenia, który zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby szkolonej;
- 2) datę i miejsce przeprowadzenia szkolenia;
- 3) datę ukończenia poprzedniego szkolenia – w przypadku gdy protokół dotyczy szkolenia odnawiającego;
- 4) zakres programu szkolenia określony zgodnie z Instrukcjami Technicznymi;
- 5) opis lub kopię materiału wykorzystywanego podczas szkolenia;
- 6) informację o wyniku egzaminu;
- 7) firmę i adres podmiotu, na którego rzecz przeprowadzono szkolenie;
- 8) imię, nazwisko i podpis instruktora oraz jego numer w wykazie instruktorów.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

ROZDZIAŁ 10. PROGRAMY SZKOLENIOWE

10.1 Ustanawianie programów szkoleniowych

Programy szkoleń wstępnych i okresowych w zakresie materiałów niebezpiecznych należy ustanowić i prowadzić zgodnie z Instrukcjami Technicznymi.

10.2 Zatwierdzanie programów szkoleniowych

10.2.1 Programy szkoleniowe dotyczące materiałów niebezpiecznych dla operatorów zatwierdzają właściwe władze państwa operatora.

[Uwaga. – Programy szkoleniowe dotyczące materiałów niebezpiecznych są wymagane w przypadku wszystkich operatorów niezależnie od tego, czy mają oni zatwierdzenie na transport materiałów niebezpiecznych.]

10.2.2 Programy szkoleniowe dotyczące materiałów niebezpiecznych dla wyznaczonych operatorów pocztowych zatwierdza organ nadzoru lotniczego państwa, w którym wyznaczony operator pocztowy przyjmuje pocztę.

10.2.3 **Zalecenie.** – Programy szkoleniowe dotyczące materiałów niebezpiecznych wymagane dla podmiotów innych niż operatorzy i wyznaczeni operatorzy pocztowi powinny być zatwierdzane w sposób określony przez właściwe władze krajowe.

Uwaga 1. – Więcej informacji na temat przewozu materiałów niebezpiecznych drogą pocztową można znaleźć w pkt 11.4.

Uwaga 2. – Więcej informacji na temat nadzoru nad działaniami operatorów można znaleźć w pkt 4.2.2 Załącznika 6 – Eksploatacja statków powietrznych, Część I – Międzynarodowy zarobkowy transport lotniczy – samoloty.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

#

Część 1 INFORMACJE OGÓLNE Chapter 4

DANGEROUS GOODS TRAINING

Parts of this Chapter are affected by State Variations AE 2, BR 7, CA 11, HK 1, OM 2, VE 5, VE 6; see Table A-1

Note.— In cases where the application of specific provisions within this chapter may be different from the previous version of the Technical Instructions (e.g. an assessment instead of a test to verify understanding, or application of aspects of training identified within Table 1-4), the training provisions contained in Part 1;4 of the 2019-2020 Edition of the Instructions are provided in Attachment 4 and may be used until 31 December 2022.

4.1 ESTABLISHMENT OF DANGEROUS GOODS TRAINING PROGRAMMES

Note.— A training programme includes elements such as design methodology, assessment, initial and recurrent training, instructor qualifications and competencies, training records and evaluation of the effectiveness of training.

4.1.1 The employer of personnel that perform functions aimed at ensuring that dangerous goods are transported in accordance with these Instructions must establish and maintain a dangerous goods training programme.

Note 1.— An approach to ensuring personnel are competent to perform any function for which they are responsible is provided in Guidance on a Competency-based Approach to Dangerous Goods Training and Assessment (Doc 10147).

Note 2.— Security personnel who are involved with the screening of passengers and crew and their baggage and cargo or mail are required to be trained irrespective of whether the operator on which the passenger or cargo is to be transported carries dangerous goods as cargo.

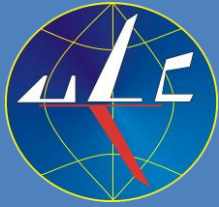
4.1.2 All operators must establish a dangerous goods training programme regardless of whether or not they are approved to transport dangerous goods as cargo.

4.1.3 Training courses may be developed and delivered by or for the employer.

Tabela 1-4. Tematyka kursów szkoleniowych

Minimum programowe dotyczące szkolenia z zakresu transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną	Kategorie pracowników												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Wiedomości ogólne	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Ograniczenia	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Ogólne obowiązki nadawcy	x	x											
Klasyfikacja	x	x	x										x
Lista materiałów niebezpiecznych	x	x	x							x			
Wymagania dotyczące pakowania	x	x	x										
Okiełzanie i znakowanie	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dokument transportowy dla materiałów niebezpiecznych i inna ważna dokumentacja	x			x		x	x						
Procedury akceptacji							x						
Rozpoznanie niezgłoszonych materiałów niebezpiecznych									x	x	x		x
Składowanie i procedury załadunku										x			
Powiadomienie pilota											x		
Przepisy dla pasażerów i załogi												x	
Procedury awaryjne													x

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Doc 9284

Technical Instructions for the Safe
Transport of Dangerous Goods by Air

2021-2022 Edition

Approved and published by decision of the Council of ICAO

INTERNATIONAL CIVIL AVIATION ORGANIZATION

4.4 TRAINING AND ASSESSMENT RECORDS

4.4.1 The employer must maintain a record of training and assessment for personnel.

4.4.2 The record of training and assessment must include:

- a) the individual's name;
- b) the month of completion of the most recent training and assessment;
- c) a description, copy or reference to training and assessment materials used to meet the training and assessment requirements;
- d) the name and address of the organization providing the training and assessment; and
- e) evidence which shows that the personnel have been assessed as competent.

4.4.3 Training and assessment records must be retained by the employer for a minimum period of 36 months from the most recent training and assessment completion month and must be made available upon request to personnel or the appropriate national authority.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

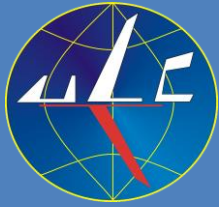
Art. 22. 1. Do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1, jest uprawniona osoba, której Prezes Urzędu udzielił zatwierdzenia spełnienia wymagań do prowadzenia szkoleń z zakresu bezpiecznego transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną.

2. Zatwierdzenie jest udzielane na wniosek.

3. Wniosek zawiera: imię i nazwisko wnioskodawcy, jego adres zamieszkania, numer telefonu, adres do doręczeń oraz adres elektroniczny.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający, że wnioskodawca ukończył z wynikiem pozytywnym szkolenie zgodne z wymaganiami Instrukcji Technicznych;
- 2) dokumenty potwierdzające:
  - a) co najmniej trzyletnie doświadczenie wnioskodawcy w pracy związanej z transportem materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną – w przypadku wnioskodawcy ubiegającego się o zatwierdzenie spełnienia wymagań do prowadzenia szkolenia personelu operatora lotniczego i agentów obsługi naziemnej, akceptujących materiały niebezpieczne,
  - b) co najmniej roczne doświadczenie wnioskodawcy w pracy związanej z transportem materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną – w pozostałych przypadkach;
- 3) dokumenty potwierdzające umiejętności wnioskodawcy w przekazywaniu wiedzy, w szczególności certyfikaty lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie umiejętności szkoleniowych w praktyce;
- 4) ramowy program szkolenia obejmujący co najmniej:
  - a) zakres szkolenia,
  - b) opis środków, metod i materiałów, przy pomocy których będzie przeprowadzane szkolenie,
  - c) zasady przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5, wraz z przykładowymi arkuszami egzaminacyjnymi,
  - d) kryteria pozytywnego ukończenia szkolenia;
- 5) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 42 ust. 6.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Art. 23. 1. Prezes Urzędu udziela zatwierdzenia, o którym mowa w art. 22 ust. 1, na okres ważności szkolenia wynikający z dokumentu, o którym mowa w art. 22 ust. 4 pkt 1, po pozytywnej weryfikacji dokumentów, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 4.

Art. 24. 1. Prezes Urzędu prowadzi wykaz instruktorów.

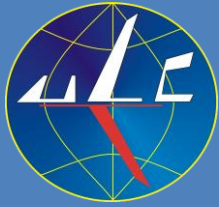
Art. 25. 1. Instruktor jest obowiązany dostarczyć Prezesowi Urzędu dokument potwierdzający ukończenie z wynikiem pozytywnym szkolenia odnawiającego przed upływem terminu ważności poprzedniego szkolenia.

Art. 26. 1. W przypadku zmiany Instrukcji Technicznych instruktor jest obowiązany dostosować ramowy program szkolenia, o którym mowa w art. 22 ust. 4 pkt 4, do tej zmiany oraz dostarczyć go Prezesowi Urzędu przed dniem rozpoczęcia kolejnego szkolenia.

Art. 27. 1. Instruktor jest obowiązany do prowadzenia działalności szkoleniowej zgodnie z udzielonym zatwierdzeniem, o którym mowa w art. 22 ust. 1, pod rygorem skreślenia z wykazu instruktorów.

Art. 28. Instruktor może przeprowadzić szkolenie odnawiające w postaci elektronicznej, z wyłączeniem szkolenia personelu operatora lotniczego i agentów obsługi naziemnej, akceptujących materiały niebezpieczne oraz personelu wyznaczonego operatora pocztowego akceptującego przesyłki pocztowe zawierające materiały niebezpieczne.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 7

Zgłaszanie wypadków, incydentów oraz zdarzeń

Art. 29. 1. Operator lotniczy, któremu Prezes Urzędu wydał certyfikat przewoźnika lotniczego (AOC), oraz jego podwykonawcy zgłaszają w ramach systemu zgłaszania zdarzeń każdy wypadek, incydent oraz zdarzenie, niezależnie od miejsca ich wystąpienia.

2. Operator lotniczy inny niż określony w ust. 1 zgłasza w ramach systemu zgłaszania zdarzeń każdy wypadek, incydent oraz zdarzenie, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 30. Wypadki, incydenty oraz zdarzenia podlegają zgłoszeniu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 72 godzin od momentu ich ujawnienia.

21) wypadek – wypadek z materiałami niebezpiecznymi w rozumieniu pkt 34 Załącznika I do rozporządzenia nr 965/2012/UE;

34) ◀ „Wypadek z materiałami niebezpiecznymi” oznacza zdarzenie związane z transportem materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną, w wyniku którego dochodzi do poważnego lub śmiertelnego urazu ciała albo poważnej szkody w mieniu.

2) incydent – incydent z materiałami niebezpiecznymi w rozumieniu pkt 35 Załącznika I do rozporządzenia nr 965/2012/UE;

35) ◀ „Incydent z materiałami niebezpiecznymi” oznacza:

a) zdarzenie inne niż wypadek z materiałami niebezpiecznymi, związane z transportem materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną i dotyczące go, niekoniecznie mające miejsce na pokładzie statku powietrznego, w wyniku którego dochodzi do urazu ciała, szkody w mieniu, pożaru, rozbicia, rozlania, wycieku płynu lub promieniowania albo innego zajścia potwierdzającego utratę integralności opakowania;

b) każde zdarzenie związane z transportem materiałów niebezpiecznych, które stanowi poważne zagrożenie dla statku powietrznego lub znajdujących się w nim osób.

24) zdarzenie – przypadek ukrytego, niezgłoszonego lub błędnie zgłoszonego materiału niebezpiecznego transportowanego lub przewożonego przez pasażera lub członka załogi statku powietrznego drogą powietrzną.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

ROZDZIAŁ 12. POWIADOMIENIE O WYPADKU I INCYDENCIE Z UDZIAŁEM MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH

12.1 Aby zapobiec powtarzalności wypadków i incydentów z udziałem materiałów niebezpiecznych, każde z Umawiających się Państw ustanowi procedury w celu gromadzenia informacji dotyczących takich wypadków i incydentów, które zdarzają się na jego terytorium i które związane są z transportem materiałów niebezpiecznych pochodzących z lub przeznaczonych do innego Państwa. Sprawozdania o takich wypadkach i incydentach muszą być przygotowywane w zgodzie ze szczegółowymi przepisami zawartymi w Instrukcjach Technicznych.

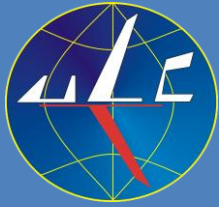
12.2 **Zalecenie.** – Aby zapobiec powtarzalności wypadków i incydentów z udziałem materiałów niebezpiecznych, każde z Umawiających się Państw powinno ustanowić procedury badania i opracowywania informacji dotyczących tych wypadków i incydentów, które mają miejsce na jego terytorium, innych niż opisane w punkcie 12.1. Sprawozdania dotyczące takich wypadków i incydentów muszą być tworzone w zgodzie ze szczegółowymi przepisami zawartymi w Instrukcjach Technicznych.

12.3 Aby zapobiec powtarzalności przypadków, w których niezgłoszone lub błędnie zgłoszone materiały niebezpieczne przewożone jako ładunek, każde Umawiające się Państwo ustanowi procedury badania i opracowywania informacji dotyczących tych wypadków, które miały miejsce na jego terytorium i które związane są z transportem materiałów niebezpiecznych pochodzących z lub przeznaczonych dla innego Państwa. Sprawozdania o takich przypadkach muszą być tworzone w zgodzie ze szczegółowymi przepisami zawartymi w Instrukcjach Technicznych.

12.4 **Zalecenie.** – Aby zapobiec powtarzalności przypadków, w których niezgłoszone lub błędnie zgłoszone materiały niebezpieczne są przewożone jako ładunek, każde z Umawiających się Państw powinno ustanowić procedury badania i opracowywania informacji dotyczących tych zdarzeń, które miały miejsce na jego terytorium, innych niż opisane w punkcie 12.3. Sprawozdania dotyczące takich zdarzeń muszą być tworzone w zgodzie ze szczegółowymi przepisami zawartymi w Instrukcjach Technicznych.

Centralna Baza Zgłoszeń
Urzędu Lotnictwa Cywilnego

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

4.3 INFORMATION TO BE PROVIDED BY THE PILOT-IN-COMMAND IN CASE OF IN-FLIGHT EMERGENCY

- ≠ If an in-flight emergency occurs, the pilot-in-command must, as soon as the situation permits, inform the appropriate air traffic services unit, for the information of aerodrome authorities, of any dangerous goods carried as cargo on board an aircraft. Wherever possible this information should include the proper shipping name and/or UN number, the class/division and, for Class 1, the compatibility group, any identified subsidiary hazard(s), the quantity and the location on board the aircraft, or a telephone number where a copy of the information provided to the pilot-in-command can be obtained. When it is not considered possible to include all the information, those parts thought most relevant in the circumstances or a summary of the quantities and class or division of dangerous goods in each cargo compartment should be given.

4.4 REPORTING OF DANGEROUS GOODS ACCIDENTS AND INCIDENTS

An operator must report dangerous goods accidents and incidents to the appropriate authorities of the State of the Operator and the State in which the accident or incident occurred in accordance with the reporting requirements of those appropriate authorities.

Note.— This includes incidents involving dangerous goods that are not subject to all or part of these Instructions through the application of an exception or of a special provision (e.g. an incident involving the short circuiting of a dry cell battery that is required to meet short-circuit prevention conditions in a special provision of 3;3).

4.5 REPORTING OF UNDECLARED OR MISDECLARED DANGEROUS GOODS

An operator must report any occasion when undeclared or misdeclared dangerous goods are discovered in cargo or mail. Such a report must be made to the appropriate authorities of the State of the Operator and the State in which this occurred. An operator must also report any occasion when dangerous goods not permitted under 8;1.1.1 are discovered by the operator, or the operator is advised by the entity that discovers the dangerous goods, either in the baggage or on the person, of passengers or crew members. Such a report must be made to the appropriate authority of the State in which this occurred.

4.6 REPORTING OF DANGEROUS GOODS OCCURRENCES

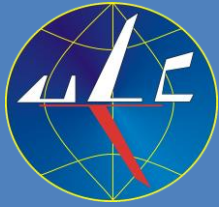
An operator must report to the State of the Operator and the State of Origin any occasion when:

- dangerous goods are discovered to have been carried when not loaded, segregated, separated or secured in accordance with Part 7;2; or
- dangerous goods are discovered to have been carried without information having been provided to the pilot-in-command in accordance with Part 7;4.1.

Approved and published by decision of the Council of ICAO

INTERNATIONAL CIVIL AVIATION ORGANIZATION

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 8

Ochrona materiałów niebezpiecznych wysokiego ryzyka

Art. 33. 1. Operator lotniczy oraz podwykonawca zaangażowani w transport drogą powietrzną materiałów niebezpiecznych wysokiego ryzyka opracowują plan ochrony materiałów niebezpiecznych wysokiego ryzyka.

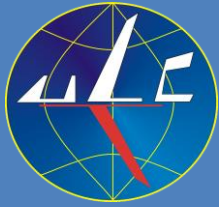
2. Plan ochrony materiałów niebezpiecznych wysokiego ryzyka spełnia wymagania określone w Instrukcjach Technicznych dla takiego planu.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, dokonuje co roku analizy aktualności danych zawartych w planie ochrony materiałów niebezpiecznych wysokiego ryzyka i w razie potrzeby aktualizuje te dane.

4. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 187 ustawy – Prawo lotnicze do opracowania programu ochrony, plan ochrony materiałów niebezpiecznych wysokiego ryzyka stanowi załącznik do tego programu.

- 7) materiały niebezpieczne wysokiego ryzyka – materiały niebezpieczne, które mogą zostać użyte do popełnienia aktu bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym, w wyniku czego mogą nastąpić konsekwencje, o których mowa w Części 1, Rozdział 5 Instrukcji Technicznych;

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Part 1. GENERAL

Chapter 5

DANGEROUS GOODS SECURITY

5.3 PROVISIONS FOR HIGH CONSEQUENCE DANGEROUS GOODS

5.3.1 Definition of high consequence dangerous goods

5.3.1.1 High consequence dangerous goods are those which have the potential for misuse in a terrorist event and which may, as a result, produce serious consequences such as mass casualties, mass destruction or, particularly for Class 7, mass socio-economic disruption.

Table 1-5. Indicative list of high consequence dangerous goods

Class 1 Division 1.1 explosives
Class 1 Division 1.2 explosives
Class 1 Division 1.3 compatibility group C explosives
Class 1 Division 1.4 UN Nos. 0104, 0237, 0255, 0267, 0289, 0361, 0365, 0366, 0440, 0441, 0455, 0456, 0500, 0512 and 0513
Class 1 Division 1.5 explosives
Class 1 Division 1.6 explosives
Division 2.3 toxic gases (excluding aerosols)
Class 3 desensitized explosives
Division 4.1 desensitized explosives
Division 6.1 substances of Packing Group I; except when transported under the excepted quantity provisions in 3;5
Division 6.2 infectious substances of Category A (UN Nos. 2814 and 2900) and medical waste of Category A (UN 3549)

Tabela 1-8. Progi bezpieczeństwa transportowego dla wybranych radionuklidów

Pierwiastek	Radionuklid	Próg bezpieczeństwa transportu (TBq)
Americium	Am-241	0,6
Gold	Au-198	2
Cadmium	Cd-109	200
Californium	Cf-252	0,2
Curium	Cm-244	0,5
Cobalt	Co-57	7
Cobalt	Co-60	0,3
Caesium	Cs-137	1
Iron	Fe-55	8000
Gadolinium	Gd-153	10
Germanium	Ge-68	7
Iridium	Ir-192	0,8
Nickel	Ni-63	600
Palladium	Pd-103	900
Promethium	Pm-147	400
Polonium	Po-210	0,6
Plutonium	Pu-238	0,6
Plutonium	Pu-239	0,6

Doc 9284

Technical Instructions for the Safe Transport of Dangerous Goods by Air

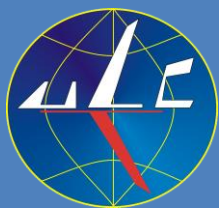
2021-2022 Edition

Approved and published by decision of the Council of ICAO

INTERNATIONAL CIVIL AVIATION ORGANIZATION

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 9

Nadzór i kontrola

Art. 34. 1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy sprawuje Prezes Urzędu.

2. W ramach sprawowanego nadzoru Prezes Urzędu może przeprowadzać kontrole, w tym na lotniskach cywilnych i lotniskach wojskowych, w stosunku do operatorów lotniczych, podwykonawców, nadawców, wyznaczonych operatorów pocztowych, instruktorów i zarządzających lotniskami.

3. Kontrole mogą być:

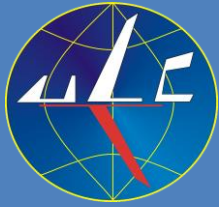
- 1) planowane albo nieplanowane;
- 2) zapowiedziane albo niezapowiedziane.

4. Kontrola planowana jest ujmowana w planie kontroli stanowiącym realizację cyklu planowanych kontroli w ujęciu rocznym, sporządzanym i zatwierdzanym przez Prezesa Urzędu w terminie do dnia 31 grudnia roku, którego ten plan dotyczy. W planie kontroli jest wskazywany co najmniej zakres kontroli.

5. W przypadku kontroli zapowiedzianych podmiot kontrolowany może się wypowiedzieć w sprawie kontroli.

Art. 35. 1. Kontrole, o których mowa w art. 34 ust. 2, przeprowadzają upoważnieni przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz inne osoby upoważnione przez Prezesa Urzędu.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 10

Oplaty

Art. 42. 1. Oplatcie podlegają czynności urzędowe wykonywane przez Prezesa Urzędu w związku z:

- 1) udzieleniem zatwierdzenia, o którym mowa w art. 5 pkt 1;
- 2) udzieleniem odstępstwa, o którym mowa w art. 5 pkt 2;
- 3) wpisem do wykazu nadawców, o którym mowa w art. 18 ust. 1;
- 4) udzieleniem zatwierdzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 2;
- 5) udzieleniem zatwierdzenia, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 12

Zmiany w przepisach

Art. 50. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235) wprowadza się następujące zmiany:

Rozdział 13

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 53. 1. Szkolenia z zakresu bezpiecznego transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną przeprowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność przez okres odpowiadający terminowi ważności danego szkolenia.

2. Uprawnienia instruktorów uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia jej wejścia w życie.

3. Osoba niewpisana do wykazu nadawców, o którym mowa w art. 18 ust. 1, może wykonywać czynności nadawcy na podstawie przepisów dotychczasowych nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Wyznaczony operator pocztowy opracuje po raz pierwszy procedury, sposoby i metody, o których mowa w art. 19 ust. 1, i przekaze je Prezesowi Urzędu do zatwierdzenia w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

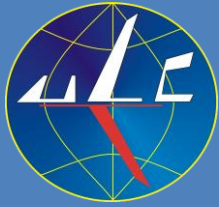
5. Podmiot, o którym mowa w art. 33 ust. 1, opracuje po raz pierwszy plan ochrony materiałów niebezpiecznych wysokiego ryzyka w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. Zgody wydane na podstawie art. 153a ustawy zmienianej w art. 50 w brzmieniu dotychczasowym zachowują ważność na loty wskazane w tych zgodach.

7. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 153a ustawy zmienianej w art. 50 w brzmieniu dotychczasowym stosuje się przepisy dotychczasowe.

8. Wnioski o wydanie zgody, o której mowa w art. 153a ustawy zmienianej w art. 50 w brzmieniu dotychczasowym, złożone po dniu 30 września 2022 r. pozostawia się bez rozpoznania.

Ustawa o transporcie materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną

Rozdział 11

Administracyjne kary pieniężne

Art. 46. 1. Kto narusza obowiązki wynikające z przepisów ustawy, Załącznika 18 lub Instrukcji Technicznych, podlega karze pieniężnej.

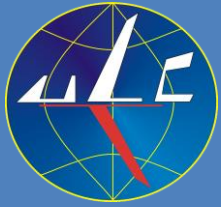
Załącznik do ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r.
(Dz. U. poz. 1715)

WYKAZ NARUSZEŃ OBOWIĄZKÓW ORAZ WYSOKOŚĆ KAR PIENIĘŻNYCH ZA POSZCZEGÓLNE NARUSZENIA		
Wykaz naruszeń	Wysokość kary (w zł)	
	w odniesieniu do nadawcy	w odniesieniu do operatora lotniczego lub podwykonawcy

Wykaz naruszeń	Wysokość kary (w zł)	
	w odniesieniu do instruktora	w odniesieniu do podmiotu, na rzecz którego instruktor prowadzi szkolenie

Wykaz naruszeń	Wysokość kary (w zł) w odniesieniu do wyznaczonego operatora pocztowego
----------------	--

Wykaz naruszeń	Wysokość kary (w zł)	
	w odniesieniu do podwykonawcy przeprowadzającego kontrolę bezpieczeństwa	w odniesieniu do zarządzającego lotniskiem

Dziękuję za uwagę

Joanna Sikorska
Departament Operacyjno-Lotniczy
tel.: + 48 22 520 74 58
e-mail: dangerousgoods@ulc.gov.pl